

International bilingual journal in
Humanities & social Sciences

Millennium

მილენიუმი

Academy for Digital
Humanities - Georgia

Vol. 4
2026

The Bilingual Scientific Online Journal of the Academy for Digital Humanities

in Humanities and Social Science

დიგიტალური ჰუმანიტარიის აკადემია - საქართველოს

ორენოვანი საერთაშორისო ახალგაზრდული სამეცნიერო ონლაინჟურნალი

მილენიუმი

Millennium

Volume 4

Tbilisi/თბილისი

2026

The peer-reviewed bilingual scientific online journal **Millennium** was initiated by the founders of the Academy for Digital Humanities and is designed for young researchers working in Humanities and Social Sciences – master students, doctoral students and postdocs. Millennium aims to promote the academic development of a new generation of scientists by creating an academic platform for young researchers working in the Humanities and Social Sciences to publish scientific papers.

დიგიტალური ჰუმანიტარიის აკადემიის რეცენზირებადი ელექტრონული ბილინგუური სამეცნიერო ჟურნალი „მილენიუმი“ დაარსდა დიგიტალური ჰუმანიტარიის აკადემიის დამფუძნებელთა მიერ და განკუთვნილია ჰუმანიტარიაში და სოციალურ მეცნიერებებში მოღვაწე ახალგაზრდა მკვლევართათვის - მაგისტრანტების, დოქტორანტებისა და პოსტდოქტორანტებისათვის. ჟურნალი „მილენიუმი“ მიზნად ისახავს მეცნიერთა ახალი თაობის აკადემიური განვითარების ხელშეწყობას - ჰუმანიტარულ დარგებსა და სოციალურ მეცნიერებებში მომუშავე ახალგაზრდა სპეციალისტებისათვის აკადემიური პლატფორმის შექმნას სამეცნიერო ნაშრომების გამოსაქვეყნებლად.

Scientific Council:

Chairman of the Scientific Council: Manana Tandaschwili (Germany)

Members of the Scientific Council: Manana Tandaschwili (Germany), Jost Gippert (Germany), Gerd Carling (Germany), Iryna Gurevych (Germany), Khatuna Beridze (Georgia), Emzar Jgerenaia (Georgia), Vakhtang Litcheli (Georgia), Rati Skhirtladze (Georgia)

Secretary of the Scientific Council: Sarah Dopierala (USA)

სამეცნიერო საბჭო:

სამეცნიერო საბჭოს თავმჯდომარე: მანანა თანდაშვილი (გერმანია)

სამეცნიერო საბჭოს წევრები: იოსტ გიპერტი (გერმანია), გერდ კარლინგი (გერმანია), ირინა გურევიჩი (გერმანია), ხათუნა ბერიძე (საქართველო), ემზარ ჯგერენაია (საქართველო), ვახტანგ ლიჩელი (საქართველო), რატი სხირტლაძე (საქართველო), ნანა ლოლაძე (საქართველო).

სამეცნიერო საბჭოს მდივანი: სარა დოპიერალა (აშშ)

Editorial Board:

Mariam Kamarauli (Editor-in-Chief), Eka Kvirkvelia (Editor), Mzia Khakhutaishvili, Maia Kuktchishvili, Mariam Matiashvili, Mariam Rukhadze, Giorgi Jgharkava (Executive Secretary), Mariam Gobianidze, Zviad Zalikiani.

სარედაქციო საბჭო:

სარედაქციო საბჭო: მარიამ ყამარაული (მთავარი რედაქტორი), ეკა კვირკველია (რედაქტორი), მზია ხახუტაიშვილი, მაია კუქიშვილი, მარიამ რუხაძე, გიორგი ჯღარკავა (აღმასრულებელი მდივანი), მარიამ გობიანიძე, ზვიად ზალიკიანი.

დიგიტალური
ჰუმანიტარიის
აკადემია

© Academy for Digital Humanities - Georgia

© დიგიტალური ჰუმანიტარიის აკადემია - საქართველო

ISSN 2960-9887 (Online)

Millennium, Volum 4

მილენიუმი, ტომი 4

Content / სარჩევი

I. Kartvelian Languages / ქართველური ენები

- ელზა ასანიძე (ივ. ჯავახიშვილის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი) 5
კომპოზიციის ინდექსი ქართველურ ენებში

Elza Asanidze (Ivane Javakhishvili Tbilisi State University)
The Composition Index in Kartvelian Languages

II. Linguistics / ლინგვისტიკა

- თამაზ დევიძე (აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი) 32
სემანტიკური ტრანზიციის სინტაქსური მახასიათებლები ახალი იადგარის
დიდმარხვის ჰიმნოგრაფიაში

Tamaz Devidze (Akaki Tsereteli State University)
Syntactic Features of Semantic Transition in the Lenten Hymnody of the New Iadgari

- დავით იობიძე (აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი) 49
მიცემითობრუნვიანი აქტანტისა და ვითარებითობრუნვიანი სახელის ფუნქციურ-
სემანტიკური დიფერენციაცია ძველ ქართულში: ერთი გელათური თარგმანის
მეტატექსტის საფუძველზე

David Iobidze (Akaki Tsereteli State University, Georgia)
The Functional-semantic Differentiation of a Dative-marked Actant
and an Adverbial-case Noun in an Old Georgian: Based on the Metatext of a Gelatian Translation

III. Manuscript Studies / ხელნაწერთა კვლევა

- სანდრო ცხვედაძე (ჰამბურგის უნივერსიტეტი, ხელნაწერ კულტურათა შემსწავლელი 72
ცენტრი)
ბერძნული სახარება-ლექციონარი Paris, BnF, grec 279 და ჟალიის (ღალიის) ქართული
მონასტერი კვიპროსზე

Sandro Tskhvedadze (University of Hamburg, CSMC)
The Greek Gospel Lectionary Paris, BnF, grec 279 and the Georgian Monastery of Gialia in Cyprus

IV. Digital Rustvelology / დიგიტალური რუსთველოლოგია

- იანიკ ლიდტკე (გოთე ფრანკფურტის უნივერსიტეტი) 94
მარგალიტის ეკვივალენტები რუსთაველის „ვეფხისტყაოსნის“ ორ ესპანურ
თარგმანში: კორპუსზე დაფუძნებული კვლევა

Jannik Liedtke (Goethe Frankfurt University)
Equivalent Renderings of the Georgian Lexeme *margaliti* in Two Spanish Translations of Rustaveli's
The Knight in the Panther's Skin: A Corpus-Based Translation Study

V. Communication Studies / მედია და კომუნიკაცია

- ნინო კვიტაშვილი** (საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი) 133
სამეცნიერო ჟურნალისტიკის ენა ციფრულ მედიაგარემოში
(ქართული მულტიმედიაური გამოცემების მიხედვით)

Nino Kvitashvili (Georgian Technical University)

The Language of Science Journalism in the Digital Media Environment (According to Georgian Multimedia Publications)

- კიმ სპოლიარევიჩი** (ჰესენის მთავარი სახელმწიფო არქივი, ვისბადენი, გერმანია) 164
ხორვატული მედიის პერსპექტივა ნაციონალ-სოციალისტური გერმანიის შესახებ

Kim Spoljarevic (Hessian Main State Archive, Wiesbaden)

The Croatian Media's Perspective on National Socialist Germany

- ლევან ქათამაძე** (ლევან კირკლენდის სტიპენდიანტი ვარშავის უნივერსიტეტში) 191
სტრუქტურული აცდენა სამოქალაქო კამპანიებში: კამპანიის ადაპტაციური
არქიტექტურის მოდელი (ACAM)

Levan Katamadze (Lane Kirkland Fellow at the University of Warsaw)

Structural Misalignment in Civic Campaigns: The Adaptive Campaign Architecture Model (ACAM)

VI. Political Linguistics / პოლიტიკური ლინგვისტიკა

- თამარ გუჩუა** (აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი) 212
ზემოთ/ქვემოთ და წინ/უკან: ორიენტაციული მეტაფორები ქართულ პოლიტიკურ
დისკურსში

Tamar Guchua (Akaki Tsereteli State University)

Upward/Downward and Forward/Backward: Orientational Metaphors in Georgian Political Discourse

- იულიან ჰაშე** (ფრანკფურტის გოეთეს უნივერსიტეტი) 232
საქართველოს პრეზიდენტების საინაუგურაციო გამოსვლების კორპუსზე
დაფუძნებული კვლევა (1991-2024)

Julian Hasche (Goethe Frankfurt University)

A Corpus-Driven Analysis of the Inaugural Speeches of Georgian Presidents (1991-2024)

- ანასტასია ყამარაული** (ბათუმის შოთა რუსთაველის სახელმწიფო უნივერსიტეტი) 263
ფუნქციური სიტყვების ანალიზი ქართულ პოლიტიკურ დისკურსში: ახალი
პერსპექტივა

Anastasia Kamarauli (Batumi Shota Rustaveli State University)

Analysis of Functional Words in Georgian Political Discourse: a New Perspective

Structural Misalignment in Civic Campaigns: The Adaptive Campaign Architecture Model (ACAM)

Levan Katamadze

(Lane Kirkland Fellow at the University of Warsaw)

DOI: 10.62235/mln.4.2026.12160

l.qatamadze@gmail.com || ORCID: 0009-0000-0849-3792

Abstract: This study introduces the Adaptive Campaign Architecture Model (ACAM), a diagnostic framework that treats structural misalignment among a campaign's core components as a primary explanation for civic campaign failure. Drawing on social movement theory, strategic communication scholarship, and conflict analysis, ACAM organizes campaign design around five interdependent components: environmental constraints, organizational capacities, audience dynamics, strategic communication, and mobilization dynamics. The study's main theoretical contribution is the integration of Christopher Moore's Circle of Conflict into campaign audience diagnostics. This shifts the foundational audience question from demographic segmentation to conflict positioning: not only who audiences are, but how they are situated within the specific social conflict a campaign seeks to influence.

The framework is applied to two contrasting Polish civic campaigns: *Solidarność*, the labor and civic movement of the early 1980s, and *Ogólnopolski Strajk Kobiet*, the contemporary women's rights movement, with the analysis focusing on the period from 2016 to 2022. These cases were selected for maximum structural contrast. *Solidarność* operated under conditions of scarcity of independent information, state repression, and organizational illegality. *Strajk Kobiet* operated in a digitally saturated hybrid media environment shaped by algorithmic fragmentation and deep value-based polarization. A comparative analysis reveals that *Solidarność* achieved sustained institutional impact despite extreme constraints, displaying a high degree of structural alignment. At the same time, *Strajk Kobiet* generated extraordinary visibility and genuine discursive impact but struggled to convert peak mobilization into durable institutional change. The findings emphasize three points: visibility alone is not a reliable indicator of impact; misalignment becomes visible only through relational rather than component-level analysis; and alignment is a continuous process rather than a design-stage achievement.

Keywords: Adaptive Campaign Architecture Model (ACAM); Structural Misalignment; Civic Campaigns; Strategic Communication; Conflict Diagnostics.

Introduction

When civic campaigns underperform, the problem may lie not only in weak ideas or insufficient resources, but in the failure of their core components to work together. Mobilization outpaces organizational capacity. Messaging loses coherence as it travels across platforms. Donor requirements push communication in directions audiences will not follow. These structural gaps, rather than any single tactical error, account for some of the most persistent patterns of campaign failure in contemporary civic communication.

Existing theoretical frameworks address parts of this problem but do not integrate them. Resource Mobilization Theory examines how campaigns acquire and deploy resources but often treats them as inputs rather than as dynamic elements that require continuous alignment (Tarrow, 2011; McCarthy & Zald 1977). Strategic communication scholarship focuses on message design, audience targeting, and channel selection, but tends to examine these in isolation from organizational capacity and mobilization dynamics (Hallahan et al. 2007). Social

movement theory maps the political opportunity structures within which campaigns operate. Still, it does not fully account for the internal architectural conditions that determine whether campaigns can sustain pressure over time (McAdam 1996). None of these traditions, taken alone, explains what happens when their respective domains stop functioning coherently together.

This study addresses that gap by introducing the Adaptive Campaign Architecture Model (ACAM), a diagnostic framework that treats structural misalignment as a primary explanation for civic campaign failure. ACAM organizes campaign design around five interdependent components: environmental constraints, organizational capacities, audience dynamics, strategic communication, and mobilization dynamics. Its central claim is that campaign effectiveness is not primarily a function of visibility, resources, or tactical sophistication, but of whether these components work together coherently under the specific conditions a campaign faces.

A distinctive feature of ACAM is its integration of Christopher Moore's Circle of Conflict as an audience diagnostic tool (Moore 2014). Originally developed for mediation practice, Moore's typology distinguishes between data-based, value-based, structural, interest-based, and relationship conflicts. Applied to campaign design, this framework shifts the core audience question from demographic segmentation to conflict positioning: not who audiences are in general, but how they are situated within the specific social conflict a campaign is attempting to influence. This integration provides a systematic basis for diagnosing why identical messages produce radically different responses across audience groups and for designing communication strategies calibrated to conflict dynamics rather than audience characteristics alone.

Accordingly, the study asks: How can structural alignment and misalignment among a campaign's core components help account for divergent impact trajectories across contrasting civic campaign environments?

The framework is applied through a comparative analysis of two contrasting Polish civic campaigns: *Solidarność*, the labor and civic movement of the early 1980s, and *Ogólnopolski Strajk Kobiet*, analyzed from 2016 to 2022. These cases were selected for maximum structural contrast. *Solidarność* operated under conditions of scarcity of independent information, state censorship, and organizational illegality, yet sustained coordinated pressure for sixteen months. *Strajk Kobiet* operated in a digitally saturated environment with unprecedented mobilization capacity, yet struggled to convert peak engagement into durable institutional change. The contrast makes patterns of alignment and misalignment visible in ways that a single case could not.

The argument advanced here is direct: campaign effectiveness depends not only on the quality of individual elements, but on the structural coherence of their interaction. Understanding where that coherence holds and where it breaks down is a necessary condition for designing campaigns that convert activity into lasting impact.

1. Theoretical Framework: ACAM and Conflict-Based Audience Diagnostics

1.1. The Alignment Problem in Campaign Design

Campaign design has been theorized primarily through three traditions. Resource Mobilization Theory established that collective action depends not only on shared grievances but on the organizational capacity to act on them (McCarthy & Zald 1977; Tarrow 2011). Strategic communication scholarship defined purposeful coordination of messaging, audience targeting, and channel selection as central to effective campaigns (Hallahan et al. 2007). Social movement theory mapped the external political opportunity structures that shape what campaigns can realistically attempt (McAdam 1996). These traditions have generated substantial insight. What they have not produced is a framework for analyzing how their respective domains interact under implementation pressure.

This absence matters because campaigns often fail at the points where domains meet. A communication strategy may be well designed, but it may exceed the organization's capacity to sustain it. Mobilization may be successful in the short term, but it develops faster than internal structures can absorb. Donor requirements may satisfy institutional accountability while weakening audience credibility. These are not merely tactical errors. They are structural failures and require a structural framework for diagnosis.

ACAM builds on systems thinking, particularly the view that organizations and campaigns should be understood as dynamic configurations requiring continuous calibration rather than as fixed inputs producing predictable outputs (Meadows 2008). Existing approaches address related dimensions of alignment. The McKinsey 7-S framework emphasizes interdependence among organizational elements rather than structure alone (Waterman et al. 1980), while Theory of Change approaches make explicit the assumed relationships among activities, intermediate changes, and intended outcomes (Weiss 1995). ACAM departs from these models in three ways. First, it is designed specifically for civic campaign contexts rather than general organizational management. Second, it integrates conflict analysis directly into audience diagnostics. Third, it centers misalignment rather than alignment as its primary analytical category, treating gaps between components as a central diagnostic explanation for campaign failure rather than as secondary implementation problems.

1.2. The Five Components of Campaign Architecture

ACAM organizes campaign architecture around five interdependent components (see Figure 1). Environmental constraints define the structural conditions within which a campaign operates: political climate, media systems, platform dynamics, donor requirements, and broader technological context. These are not background factors. They determine which strategies are viable and which are likely to fail before implementation begins.

Organizational capacities refer to what a campaign can actually sustain over time: staff, funding, networks, institutional knowledge, and decision-making structures. This is often the

most underestimated component in campaign planning. Strategies are frequently designed for the organization a campaign wishes it were, not the one it actually is.

Audience dynamics move beyond demographic segmentation to examine how audiences are positioned within the specific social conflict a campaign seeks to influence. This is where Moore's conflict typology enters the framework.

Strategic communication addresses framing, message discipline, and channel selection, with particular attention to the tension between reach and coherence. In hybrid media systems, amplification is often easier to achieve than consistency—campaigns that optimize for reach without managing interpretive diversity risk fragmentation under scale (Chadwick 2013).

Mobilization dynamics describe how campaigns build and sustain engagement over time. Mobilization is not a single event but a sequence of events. Its pace must match what the organization can genuinely support. When mobilization outpaces organizational capacity, campaigns generate energy they cannot channel, producing rapid peaks followed by dissipation (Tufekci 2017; Bennett & Segerberg 2012).

Structural alignment refers to the degree to which these five components support one another under the conditions a campaign faces. Misalignment occurs when one component develops in a way that destabilizes the others: when mobilization exceeds capacity, when communication loses coherence under scale, or when audience strategy misreads the conflict environment.

In ACAM, adaptation refers to the continuous recalibration of relationships among the five components as campaign conditions change. New political constraints, shifts in audience positioning, changes in organizational capacity, or unexpected mobilization can render a previously coherent strategy misaligned. Adaptation therefore does not mean constant tactical change; it means using feedback from the campaign environment to restore coherence without losing strategic direction.

Impact is treated here as multidimensional. Mobilizational impact refers to participation and collective engagement; discursive impact refers to changes in public language, framing, and issue visibility; and institutional impact refers to changes in policy, law, organizational practice, or decision-making. ACAM does not assume that these dimensions develop together: a campaign may achieve substantial mobilizational or discursive impact without producing immediate institutional change.

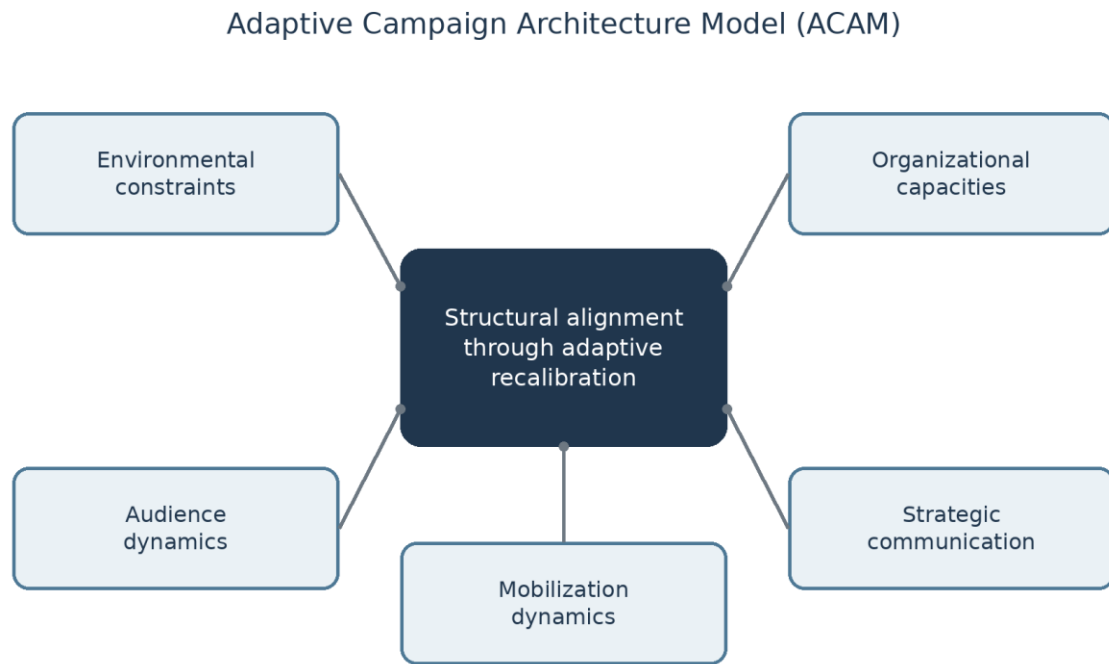

Figure 1: Adaptive Campaign Architecture Model (ACAM)

1.3. Moore's Circle of Conflict as an Audience Diagnostic Tool

The integration of Moore's Circle of Conflict into campaign audience analysis is the study's primary theoretical contribution. Moore (2014) distinguishes five sources of conflict: data-based, value-based, structural, interest-based, and relationship-based. Each requires a different intervention logic. Applied to campaign design, the typology reframes the foundational audience question from "Who are we trying to reach?" to "How are these people positioned within the conflict we are trying to influence?"

Data-based conflicts arise when the primary barrier is missing or contested information. When this is the actual source of resistance, clear and credible communication can be effective. The difficulty is that campaigns often misidentify value-based resistance as data-based, applying informational strategies where identity and moral frameworks are the operative variables.

Value-based conflicts are rooted in beliefs, identities, and moral frameworks. In such contexts, factual messaging alone is often insufficient because audiences interpret information through existing moral and identity frameworks and pre-existing commitments (Moore 2014; Graff & Korolczuk 2022). Narrative framing, symbolic communication, and identity resonance are therefore more likely to matter than information alone.

Structural and interest-based conflicts involve power imbalances, institutional barriers, and perceived gains and losses. Communication is necessary but insufficient here. Campaigns operating in structural conflict environments must combine messaging with advocacy, coalition-building, and collective pressure that addresses the underlying distribution of power.

Relationship-based conflicts are driven by mistrust, historical grievance, or broken communication. No single campaign cycle can repair such conflict, but campaigns can avoid deepening it through consistency, transparency, and long-term relational investment.

This typology has three practical implications. First, it shifts audience analysis from static segmentation to dynamic conflict mapping. Second, it explains why identical messages produce different responses across audience groups. Third, it provides a diagnostic basis for a communication strategy that demographic or psychographic profiling cannot offer. If the conflict type is misread, the communication strategy will be structurally misaligned regardless of its technical quality.

2. Methods

This study employs a qualitative, interpretive design oriented toward framework development and empirical application rather than hypothesis testing. The goal is to apply ACAM across contrasting empirical contexts, assess whether its categories reflect dynamics observed in practice, and refine the model based on what the cases reveal. Qualitative methodology is appropriate because structural alignment and misalignment involve meaning, context, and interaction among components that cannot be reduced to numerical indicators (Denzin & Lincoln 2011).

The study combines two elements. First, a review of literature on social movements, strategic communication, conflict analysis, and campaign evaluation established the theoretical foundation and informed the construction of ACAM. Second, a comparative analysis applies the framework to two empirical cases selected for maximum structural contrast and assesses its analytical utility. The development of ACAM was also informed by the author's practitioner experience in civic campaign design across civil society and media contexts in Georgia and the broader post-Soviet region.

The two cases were selected for analytical contrast rather than representativeness. *Solidarność* operated in a state-socialist system characterized by scarcity of independent information, organizational illegality, and the risk of Soviet military intervention. *Ogólnopolski Strajk Kobiet* operated in a digitally saturated hybrid media environment characterized by information abundance, algorithmic fragmentation, and value-based polarization. The goal is analytical rather than statistical generalization: the study examines whether the dynamics identified by the framework appear across structurally different conditions (Yin 2018). It should be noted that both cases enter this analysis already framed by established historiography: *Solidarność* as a movement of ultimate institutional success, *Strajk Kobiet* as one of high visibility with a contested institutional outcome. This prior framing constrains the interpretive independence that the analysis can claim and is treated here as a limitation rather than a neutral starting point. The cases are therefore not treated as equivalent tests from which the independent causal effect of alignment can be isolated. Their different institutional outcomes may also reflect differences in political regime, historical period, the nature of the campaigns' claims, and international context. The comparison is used instead to examine how alignment operates within, and interacts with, these different conditions.

Published scholarly and historical material concerning both cases was analyzed through the ACAM framework, which served as an analytical lens rather than a rigid coding scheme. Alignment was assessed through five interpretive criteria applied consistently across both cases: context-strategy fit, referring to whether strategic choices corresponded to the political and media environment; capacity-strategy fit, referring to whether campaign ambitions matched available organizational resources; conflict-audience fit, referring to whether communication reflected how different audiences were positioned within the conflict; message stability, referring to whether core framing remained coherent across channels and constituencies; and mobilization-capacity fit, referring to whether the pace and scale of engagement could be sustained by the organization. The criteria were assessed qualitatively rather than through a numerical scoring system. Alignment was identified where relationships among the five components were broadly mutually supportive; partial alignment where some relationships were supportive while others created tensions, or where alignment varied across periods or dimensions of impact; and misalignment where tensions between components constrained or destabilized the campaign's broader architecture. These categories were applied comparatively and should be understood as interpretive assessments rather than standardized measurements. The comparative analysis focused on recurring patterns of alignment and misalignment, with particular attention to how organizational capacity, platform dynamics, and political pressure shaped relationships among the five ACAM components.

3. Results

3.1. Solidarność: Structural Alignment under Systemic Constraint

Solidarność emerged in August 1980 within a state-socialist system in which the Polish United Workers' Party controlled both political power and the public information infrastructure. Independent civic organizations were illegal, independent publishing was heavily restricted and frequently criminalized, and the state held a monopoly over broadcast media and the press (Touraine et al. 1983). From an ACAM perspective, this created an environmental configuration with almost no accessible public communication channels and no formal political space for organized opposition.

Two environmental conditions were strategically decisive. The first was the position of the Catholic Church. Unlike most institutions in the state-socialist system, the Church retained a degree of organizational autonomy that the state did not fully eliminate. Church buildings provided assembly spaces, parish networks facilitated communication, and religious authority gave the movement symbolic legitimacy that the state could not easily delegitimize without risking broader social conflict (Ost 2005). The second condition was geopolitical: the possibility of Soviet military intervention, reinforced by the memory of Hungary in 1956 and Czechoslovakia in 1968, constrained every mobilization decision.

In response, Solidarność developed an organizational architecture that was simultaneously decentralized and coordinated. It was organized through inter-factory strike committees functioning as semi-autonomous units connected by shared goals and communication protocols rather than by a single hierarchical command (Arato 1981). This structure created resilience. Repression of individual nodes did not automatically destroy the

broader network. By 1981, Solidarność had grown to approximately ten million members, reflecting its extraordinary penetration into Polish society (Touraine et al. 1983).

The conflict Solidarność navigated was layered. On the surface, it was an interest-based conflict over wages and working conditions. Beneath that lay a structural conflict over the distribution of power between state and society. Beneath both was a value-based conflict about dignity, truth, and civic participation. The movement's communication strategy addressed all three layers simultaneously, which helps explain its capacity to mobilize workers, intellectuals, Catholic activists, and reform-minded communists within a shared frame.

Without access to state-controlled mass media, Solidarność developed an alternative communication system through independent publications, strike bulletins, and interpersonal networks. This system traded reach for trust. It could not communicate with everyone, but what it communicated was credible precisely because it operated outside official channels. The "21 demands" presented at the Gdańsk Shipyard negotiations in August 1980 illustrate this strategy. The demands were concrete enough to function as negotiating claims and broad enough to transform a labor dispute into a claim about the character of Polish society. Their public posting on the shipyard gate also created an accountability structure that neither side could easily ignore.

From an ACAM perspective, the movement's use and suspension of strikes can be interpreted as a pattern of strategic restraint. Strikes functioned as negotiating instruments rather than solely as expressions of collective protest, while the risk of escalation constrained mobilization decisions (Touraine et al. 1983). This restraint reflected a strategic understanding that escalation beyond certain thresholds could invite intervention beyond the movement's capacity to absorb.

Across the five ACAM components, Solidarność achieved high structural alignment. Environmental constraints were addressed through organizational forms designed to operate under repression. Communication prioritized trust over reach because trust was the scarcer resource. Mobilization was paced to match both organizational capacity and external risk. This alignment was visible first in the movement's path to the Gdańsk Agreements and the legal recognition of an independent trade union in a Soviet-bloc state, and subsequently in its capacity to sustain coordinated pressure for sixteen months. The imposition of martial law in December 1981 marks the framework's limit: structural alignment determines how effectively a campaign operates within its environment, but it cannot determine the environment itself.

3.2. Ogólnopolski Strajk Kobiet: Visibility and Misalignment in a Hybrid Media System

The environment in which Ogólnopolski Strajk Kobiet operated was structurally different. The fundamental constraint was not a scarcity of independent information but information abundance. Sustaining attention required continuous content production across multiple platforms. The movement also operated within a political environment in which reproductive rights had become central to broader cultural polarization (Graff & Korolczuk 2022).

The immediate catalyst for the movement's most significant mobilization was the Constitutional Tribunal's ruling of October 22, 2020, which effectively banned abortions in cases of severe fetal abnormality. The ruling was issued by a tribunal whose legitimacy was

itself contested. This context positioned the conflict as simultaneously value-based, structural, and relational: about bodily autonomy and religious morality, about institutional power and democratic norms, and about deep mistrust toward state institutions.

Strajk Kobiet reflects what Bennett and Segerberg (2012) describe as connective action: coordination enabled by digital platforms without formal organizational infrastructure. This model dramatically lowered barriers to participation. Within days of the October 2020 ruling, protests had spread to more than four hundred cities and towns across Poland (Graff & Korolczuk 2022). The same organizational fluidity that enabled rapid scaling also created challenges for retaining participants and maintaining strategic coherence between peak events. Earlier analysis of the 2016 mobilization similarly described it through the logic of connective action, emphasizing flexible participation and limited centralized control over the movement's message (Korolczuk 2016).

The conflict at the center of Strajk Kobiet was primarily value-based and identity-driven. Disagreements about abortion rights in Poland are not primarily disagreements about facts. They reflect incompatible moral frameworks concerning bodily autonomy, fetal life, religion, and citizenship. In such conditions, factual persuasion across the divide is structurally limited.

The movement's communication strategy was well calibrated to the mobilization phase. The red lightning bolt symbol created rapid recognition and emotional identification. It was simple, reproducible, and visually powerful. It allowed people to signal participation with minimal friction and helped generate a shared movement identity in a fragmented media environment. However, the same interpretive openness that strengthened mobilization weakened strategic consolidation. For some audiences, the symbol signified opposition to the specific abortion ruling. For others, broader feminist politics. For others, general opposition to the ruling party. This plurality expanded the coalition in the short term but may also have complicated the development of sustained, focused institutional pressure.

Platform governance formed part of the movement's broader communication environment. In hybrid media systems, platform rules, algorithmic visibility, and advertising structures influence which messages circulate and how consistently they reach different audiences (Chadwick 2013; Couldry & Hepp 2017). This creates an additional tension between symbolic communication designed for broad circulation and more specific political or informational content.

The mobilization following the October 2020 ruling was extraordinary in speed and scale. Within three weeks, an estimated 430,000 people had participated in protests across Poland (Graff & Korolczuk 2022). This was a genuine strategic achievement. It demonstrated the movement's capacity to generate substantial social pressure, while the government delayed the publication and implementation of the ruling. The structural problem emerged afterward. Once the triggering event receded from the news cycle, sustaining engagement required either a new external stimulus or an organizational infrastructure capable of maintaining momentum without one. The movement had limited access to both.

The movement's trajectory was not uniformly characterized by weak institutional conversion. The 2016 Black Protest contributed to the withdrawal of an earlier proposal for a near-total abortion ban, demonstrating that the movement was capable of translating mobilization into an immediate political outcome (Kowalewski 2024). The diagnosis of partial misalignment developed here therefore applies primarily to the mobilization cycle that followed the October 2020 ruling, rather than to the movement's entire history between 2016 and 2022.

The Strajk Kobiet case, therefore, reveals a partial alignment amid significant internal tensions. The communication strategy was well aligned with the digital environment. Mobilization capacity was impressive. The misalignment lay primarily between mobilization dynamics and organizational capacity: the movement could scale rapidly but could not sustain what it had generated. At the discursive level, it changed how abortion rights were discussed in Polish public life. At the institutional level, the October 2020 ruling remained in effect. Institutional conversion was not entirely absent. The protests also contributed to a wider sociolegal mobilization, including the Women's Complaint submitted to the European Court of Human Rights by more than one thousand Polish women. This legal mobilization did not reverse the ruling, but it demonstrates that part of the movement's energy was redirected into sustained institutional action (Kubal 2023). The remaining gap between discursive influence and reversal of the ruling is precisely the kind of pattern ACAM is designed to diagnose.

3.3. Comparative Analysis

The comparison shows that constraints do not disappear across historical periods; they change form. Solidarność faced a scarcity of independent information, censorship, and repression. Strajk Kobiet faced information abundance, algorithmic fragmentation, and polarized interpretation. In the first case, the central challenge was reaching people through trusted channels. In the second, it was preserving coherence in a media environment that amplified widely but unevenly.

The cases also show how Moore's conflict typology operates differently across contexts. Solidarność's "21 demands" addressed interest-based, structural, and value-based conflict simultaneously, enabling cross-constituency mobilization. Strajk Kobiet operated in a primarily value-based conflict environment, in which effective communication to mobilize core supporters also hardened opposition. This created a structural trap: a moderate message risked losing mobilizational force, while a confrontational message strengthened identity but made cross-partisan institutional coalition-building harder.

Table 1 synthesizes this comparison by mapping how the two movements engaged with Moore's five conflict types (Source: Author's analysis based on the case literature).

Conflict type	Solidarność	Ogólnopolski Strajk Kobiet
Interest-based	Economic demands within the "21 demands," including wages and working conditions	Secondary to the movement's dominant value-based claims; material and healthcare consequences were present but did not provide its primary public frame
Structural	The demand for an independent trade union directly challenged the distribution of power between state and society	The contested legitimacy of the Constitutional Tribunal positioned reproductive rights within a

Conflict type	Solidarność	Ogólnopolski Strajk Kobiet
		broader conflict over institutional authority and the rule of law
Value-based	Freedom of expression, dignity, truth, and civic participation provided a shared moral frame	The red lightning bolt and confrontational protest slogans expressed identity-driven opposition to religious and political authority over bodily autonomy
Relationship-based	The Catholic Church functioned as a trusted intermediary, partly compensating for the state's lack of legitimacy	The Catholic Church became an object of mistrust and protest, symbolizing institutional involvement in restrictions on reproductive autonomy
Data-based	Present but not central to the movement's dominant framing	Present in debates over reproductive health and the consequences of the ruling, but secondary to value-based and structural conflict

Table 1. Conflict Positioning Across Cases

Table 1 makes visible a structural reversal that neither case reveals as clearly on its own: the Catholic Church occupies opposite positions within the relationship-based conflict layer. For Solidarność, it functioned as a source of trust, infrastructure, and symbolic legitimacy; for Strajk Kobiet, it became an object of mistrust and protest. This inversion illustrates a broader implication of conflict-based audience diagnostics: the same institution can function as either a strategic asset or a liability depending on how audiences are positioned toward it. Audience relationships should therefore be diagnosed within the specific conflict environment rather than treated as stable characteristics.

The comparison supports ACAM's central claim while not establishing alignment as the sole cause of divergent outcomes. Solidarność operated with severely restricted access to state-controlled mass media but displayed a high degree of structural alignment. Strajk Kobiet achieved exceptional public visibility and mobilizational reach but displayed partial misalignment, particularly between mobilization dynamics and organizational capacity. Their different trajectories become more intelligible when relationships among campaign components are examined alongside differences in political regime, historical period, and conflict environment.

4. Discussion

4.1. Structural Misalignment as an Explanatory Category

The comparison illustrates the study's central claim: campaign effectiveness is not primarily a function of visibility, resources, or tactical sophistication, but of whether a campaign's core components function coherently under pressure. Solidarność achieved sustained institutional impact despite severely restricted access to public media. Strajk Kobiet generated extraordinary visibility and genuine discursive impact while struggling to convert that visibility into institutional change. The quality of individual elements alone does not fully account for the difference. ACAM directs attention to the degree to which those elements operated as a coherent system.

This finding has implications for how campaign failure is diagnosed. Standard evaluation frameworks assess reach, engagement, and participation independently. They are

therefore poorly suited to detecting misalignment, because misalignment appears in relationships between components rather than in the performance of individual components. A campaign can perform well on visibility metrics even as its architecture fragments. By the time this fragmentation appears in outcomes, strategic damage may already have occurred.

ACAM shifts the evaluative question from “how much did the campaign do?” to “how well did its components work together, and what did that coherence produce?” This does not make quantitative metrics irrelevant. It places them within a broader diagnostic framework capable of distinguishing activity from impact.

4.2. The Contribution of Moore’s Conflict Typology

The integration of Moore’s Circle of Conflict addresses a persistent gap in campaign design and strategic communication theory. Demographic segmentation and psychographic profiling tell campaigns who their audiences are. They do not explain how those audiences are positioned within a specific social conflict, and that positioning often determines how messages will be received.

The Solidarność case demonstrates the value of multi-layered conflict framing. The movement’s communication addressed economic interests, structural injustice, and the values of dignity and civic participation simultaneously. This allowed it to mobilize groups that would not normally belong to the same campaign constituency. The Strajk Kobiet case demonstrates the limits imposed by value-based conflict environments. The movement’s symbolic and emotional communication was effective for mobilization but less effective for the consolidation required for institutional change.

The practical implication is clear: conflict type diagnosis should precede communication strategy. Campaigns that misread conflict type will often generate activity that deepens the very barriers they seek to overcome. Applying informational strategies to value-based resistance or symbolic mobilization to relationship-based distrust produces misalignment, even when the message is professionally designed.

4.3. Alignment as an Ongoing Process

Structural alignment is not achieved once and then maintained automatically. It requires continuous diagnostic attention as contexts shift. In the Solidarność case, alignment was maintained through active calibration of mobilization pace, organizational capacity, and external risk. In the Strajk Kobiet case, the alignment problem was not simply an initial design issue but a deeper organizational issue. The connective action model that enabled rapid scaling did not provide the infrastructure needed for sustained consolidation.

Three recurring forms of misalignment emerge from the comparative analysis. Communication drift occurs when the scale or speed of messaging exceeds coordination capacity. Mobilization instability occurs when engagement intensity exceeds the organization's capacity to support it. Audience misalignment occurs when the communication strategy no longer aligns with how audiences are positioned in the conflict. These problems are difficult to detect solely from output metrics. They require attention to relationships among components.

For campaign designers, the framework implies that diagnostic work should precede strategic commitment. Context mapping, conflict type diagnosis, and organizational capacity assessment are not preliminary formalities. They are the conditions on which coherence depends. Donor timelines, media opportunity windows, and internal pressures often push campaigns to produce messages before diagnostic work is complete. ACAM provides a basis for identifying when that pressure is likely to produce misalignment.

4.4. Ethical Boundaries of Conflict-Based Audience Diagnostics

Conflict-based audience diagnostics must remain subject to clear ethical boundaries. Understanding how audiences are positioned within a conflict should not be used to exploit vulnerability, intensify fear, conceal the identity of the communicator, or manipulate people through deceptive personalization. Within ACAM, strategic coherence includes consistency between campaign objectives, public claims, and actual organizational conduct. Transparency, factual integrity, audience autonomy, and the long-term preservation of trust are therefore not external constraints on campaign effectiveness; they are part of the architecture that makes sustained civic influence possible.

5. Conclusion

This study introduced the Adaptive Campaign Architecture Model as a diagnostic framework for understanding campaign effectiveness as a systemic property rather than the outcome of individual decisions. Applied to two structurally contrasting Polish civic campaigns, the framework identified patterns of alignment and misalignment that help interpret different impact trajectories beyond the analysis of individual campaign components.

The study's main theoretical contribution is the integration of Moore's Circle of Conflict into campaign audience diagnostics. This integration shifts the foundational audience question from demographic segmentation to conflict positioning. It provides a systematic basis for diagnosing why identical messages produce radically different responses across audience groups and for designing communication strategies calibrated to specific conflict dynamics.

Three findings warrant emphasis. First, visibility alone is not a reliable indicator of impact. Campaigns that generate high engagement without internal coherence may peak and dissipate before converting activity into structural change. Second, misalignment is rarely visible in individual component performance. It becomes apparent only when relationships between components are examined. Third, alignment is not a state to reach but a process to maintain. Contexts shift, audiences move, resources change, and a campaign architecture that was coherent at launch can become misaligned within months.

The framework has limits. It was developed and applied in a single national context. Its claims require validation across different political systems, media environments, and cultural settings. It also assumes a level of organizational capacity and strategic intentionality that smaller or more loosely structured initiatives may not possess. Finally, ACAM is currently intended for diagnostic rather than predictive use. External shocks, spontaneous mobilization, and unexpected political disruptions can alter campaign trajectories in ways no structural framework can fully anticipate. Relatedly, because alignment in both cases was assessed retrospectively against known outcomes, the framework has not yet been tested prospectively

against campaigns whose trajectories remain undetermined. Applying ACAM in real time to campaigns still in progress is a necessary next step to test whether its diagnostic categories carry predictive, not only interpretive, value.

These limits suggest directions for future research. Cross-national validation would test the framework's generalizability. Research on internal organizational dynamics would clarify how authority conflicts and approval structures disrupt campaign architecture from within. Empirical research on AI integration would examine how algorithmic tools affect alignment across real campaign cycles.

Campaign effectiveness, this study argues, is ultimately an architectural question. It depends not on how loudly a campaign communicates, how quickly it mobilizes, or how widely its content travels, but on whether its internal components hold together under pressure long enough to convert activity into something that lasts. Understanding that logic is the first condition for designing campaigns that remain effective in environments increasingly working against them.

Acknowledgements

This article was developed during the Lane Kirkland Scholarship Program (2025–2026) at the University of Warsaw. The author gratefully acknowledges the Program and the University for their academic and institutional support.

References

- Arato 1981:** Arato, Andrew; 'Civil society against the state: Poland 1980–81'. *Telos*, 47, pp.23–47. [DOI: 10.3817/0381047023](https://doi.org/10.3817/0381047023)
- Bennett & Segerberg 2012:** Bennett, W. Lance & Segerberg, Alexandra; 'The logic of connective action: Digital media and the personalization of contentious politics'. In *Information, Communication & Society*, 15 (5), pp. 739–768. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2012.670661>
- Chadwick 2013:** Chadwick, Andrew; *The hybrid media system: Politics and power*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199759477.001.0001>
- Couldry & Hepp 2017:** Couldry, Nick & Hepp, Andreas; *The mediated construction of reality*. Polity Press.
- Denzin & Lincoln (Eds.) 2011:** Denzin, Norman K. & Lincoln, Yvonna S. (Eds.), *The SAGE handbook of qualitative research* (4th ed.), Sage.
- Graff & Korolczuk 2022:** Graff, Agnieszka & Korolczuk, Elżbieta; *Anti-gender politics in the populist moment*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003133520>
- Hallahan et al. 2007:** Hallahan, Kirk; Holtzhausen, Derina; van Ruler, Betteke; Verčič, Dejan & Sriramesh, Krishnamurthy; *Defining strategic communication*. *International Journal of Strategic Communication*, 1 (1), pp. 3–35. <https://doi.org/10.1080/15531180701285244>
- Kowalewski 2024:** Kowalewski, Maciej; 'The dynamics of protest participation patterns: Analysis of the Polish case'. In *International Review of Sociology*, 34 (3), pp. 529–542. <https://doi.org/10.1080/03906701.2024.2417654>

- Korolczuk 2016:** Korolczuk, Elżbieta; ‘Explaining mass protests against abortion ban in Poland: The power of connective action’. *Zoon Politikon*, 7, pp. 91–113.
- Kubal 2023:** Kubal, Agnieszka; ‘The Women’s Complaint: Sociolegal mobilization against authoritarian backsliding following the 2020 abortion law in Poland’. *Journal of Contemporary Central and Eastern Europe*, 31(3), pp. 585–605.
<https://doi.org/10.1080/25739638.2023.2258609>
- McAdam 1996:** McAdam, Doug; ‘Conceptual origins, current problems, future directions’. In D. McAdam, J. D. McCarthy, & M. N. Zald (Eds.), *Comparative perspectives on social movements: Political opportunities, mobilizing structures, and cultural framings*, Cambridge University Press, pp. 23–40.
<https://doi.org/10.1017/CBO9780511803987.003>
- McCarthy & Zald 1977:** McCarthy, John D. & Zald, Mayer N.; ‘Resource mobilization and social movements: A partial theory’. In *American Journal of Sociology*, 82 (6), pp. 1212–1241. <https://doi.org/10.1086/226464>
- Meadows 2008:** Meadows, Donella H.; *Thinking in systems: A primer*. Chelsea Green Publishing.
- Moore 2014:** Moore, Christopher W.; *The mediation process: Practical strategies for resolving conflict* (4th ed.), Jossey-Bass.
- Ost 2005:** Ost, David; *The defeat of Solidarity: Anger and politics in postcommunist Europe*. Cornell University Press.
- Tarrow 2011:** Tarrow, Sidney; *Power in movement: Social movements and contentious politics* (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Touraine et al. 1983:** Touraine, Alain; Dubet, François; Hegedus, Zsuzsa & Wiewiorka, Michel; *Solidarity: The analysis of a social movement: Poland 1980–1981*. Cambridge University Press.
- Tufekci 2017:** Tufekci, Zeynep; *Twitter and tear gas: The power and fragility of networked protest*. Yale University Press.
- Waterman et al. 1980:** Waterman, Robert H.; Peters, Thomas J. & Phillips, Julien R.; ‘Structure is not organization’. In *Business Horizons*, 23 (3), pp. 14–26.
[https://doi.org/10.1016/0007-6813\(80\)90027-0](https://doi.org/10.1016/0007-6813(80)90027-0)
- Weiss 1995:** Weiss, Carol H.; ‘Nothing as practical as good theory: Exploring theory-based evaluation for comprehensive community initiatives for children and families’. In J. P. Connell, A. C. Kubisch, L. B. Schorr, & C. H. Weiss (Eds.), *New approaches to evaluating community initiatives: Concepts, methods, and contexts*, Aspen Institute, pp. 65–92.
- Yin 2018:** Yin, Robert K.; *Case study research and applications: Design and methods* (6th ed.). Sage.

სტრუქტურული აცდენა სამოქალაქო კამპანიებში: კამპანიის ადაპტაციური არქიტექტურის მოდელი (ACAM)

ლევან ქათამაძე

(ლევან კირკლენდის სტიპენდიანტი ვარშავის უნივერსიტეტში)

DOI: 10.62235/mln.4.2026.12160

l.qatamadze@gmail.com || ORCID: 0009-0000-0849-3792

შესავალი

როდესაც სამოქალაქო კამპანია დასახულ მიზნებს ვერ აღწევს, წარუმატებლობის მიზეზი ყოველთვის სუსტი იდეა ან რესურსების ნაკლებობა როდია. ხშირად მობილიზაციის ტემპი გაცილებით სწრაფად იზრდება, ვიდრე ეს ორგანიზაციის რეალურ შესაძლებლობებს შეესაბამება; სტრატეგიული გზავნილი სხვადასხვა ციფრულ პლატფორმაზე გაბნევისას კარგავს შინაარსობრივ ერთიანობას, ხოლო კამპანიის ავტორები აუდიტორიის განწყობებს აფასებენ კონფლიქტის სიდრმისეული ბუნების გაუთვალისწინებლად. ცალკეული ტაქტიკური ელემენტები შესაძლოა გამართულად ფუნქციონირებდეს, თუმცა მათ შორის ჰარმონიული კავშირის არარსებობა მთლიანი სისტემის მარცხს განაპირობებს.

1. თეორიული ჩარჩო

ACAM კამპანიის არქიტექტურას ხუთ ურთიერთდამოკიდებულ კომპონენტად აყალიბებს:

- **გარემოს შეზღუდვები:** მოიცავს პოლიტიკურ კონტექსტს, მედიასისტემის სპეციფიკას, ონლაინ პლატფორმების ფუნქციონირების ლოგიკას, დონორთა მოთხოვნებსა და ტექნოლოგიურ გარემოს.
- **ორგანიზაციული შესაძლებლობები:** განსაზღვრავს იმას, თუ რისი შენარჩუნება შეუძლია კამპანიას რეალურად - ადამიანური და ფინანსური რესურსების, ინსტიტუციური ცოდნის, პარტნიორული ქსელებისა და გადაწყვეტილების მიღების მექანიზმების გათვალისწინებით.
- **აუდიტორიის დინამიკა:** აღწერს სამიზნე ჯგუფების პოზიციონირებასა და ქცევას კონკრეტულ სოციალურ კონფლიქტში.

- **სტრატეგიული კომუნიკაცია:** აერთიანებს საკითხის ნარატიულ წარმომადგენს (ფრეიმინგს), გზავნილების თანმიმდევრულობასა და საკომუნიკაციო არხების ოპტიმალურ შერჩევას.
- **მობილიზაციის დინამიკა:** გულისხმობს მონაწილეთა მოზიდვას, მათ ხანგრძლივ ჩართულობასა და სამოქალაქო ენერგიის მიმართვას კონკრეტული ცვლილებებისკენ.

სტრუქტურული თანხვედრა მიიღწევა მაშინ, როდესაც ეს კომპონენტები ერთმანეთს აძლიერებენ. აცდენა ხდება იმ შემთხვევაში, როდესაც, მაგალითად, მობილიზაციის მასშტაბი აჭარბებს ორგანიზაციულ შესაძლებლობებს, ან ფართო გავრცელების პროცესში გზავნილი კარგავს თავდაპირველ შინაარსს. მოდელში ადაპტაცია ნიშნავს კომპონენტებს შორის არსებული ურთიერთკავშირების უწყვეტ ჰარმონიზაციას და არა ტაქტიკურ დონეზე ქაოსურ, განუწყვეტელ ცვლილებებს.

ACAM-ის ერთ-ერთი გამორჩეული მახასიათებელი აუდიტორიის დიაგნოსტიკის ინსტრუმენტად კრისტოფერ მურის „კონფლიქტის წრის“ (Moore 2014) ინტეგრირებაა. მედიაციის პრაქტიკისთვის შექმნილი მურის ტიპოლოგია ერთმანეთისგან მიჯნავს მონაცემებზე, ღირებულებებზე, სტრუქტურაზე, ინტერესებსა და ურთიერთობებზე დაფუძნებულ კონფლიქტებს. ეს ჩარჩო აუდიტორიის ანალიზის ფუნდამენტურ კითხვას ცვლის: დემოგრაფიული სეგმენტაციის სანაცვლოდ, იგი პირველ პლანზე აყენებს **აუდიტორიის პოზიციონირებას კონფლიქტში**. მთავარი ხდება არა სამიზნე ჯგუფის აღწერა, არამედ მისი ადგილი იმ სოციალურ დაპირისპირებაში, რომლის შეცვლაც კამპანიას სურს. სწორედ ეს ინტეგრაცია იძლევა პასუხს იმაზე, თუ რატომ იღებს სხვადასხვა ჯგუფი იდენტურ გზავნილს სრულიად განსხვავებულად და უზრუნველყოფს სტრატეგიის მორგებას უშუალოდ კონფლიქტის დინამიკაზე.

2. მეთოდოლოგია

კვლევა ეფუძნება თვისებრივ, ინტერპრეტაციულ მიდგომას. ორი სამოქალაქო კამპანია შერჩეულია არა სტატისტიკური წარმომადგენლობითობისთვის, არამედ მოდელის ფუნქციონირების შესამოწმებლად რადიკალურად განსხვავებულ სოციალურ-პოლიტიკურ პირობებში.

შეფასების პროცესში გაანალიზდა:

- სტრატეგიული არჩევანის შესაბამისობა გარემოს შეზღუდვებთან და ორგანიზაციულ შესაძლებლობებთან;
- აუდიტორიის პოზიციონირების გათვალისწინება კონფლიქტის სტრუქტურაში;
- ბირთვული გზავნილის შინაარსობრივი სიმყარე და ერთიანობა;
- მობილიზაციის ტემპის მართვისა და შენარჩუნების უნარი.

ეკლესიის მიზანს წარმოადგენს ანალიტიკური და თეორიული განზოგადება (Yin 2018).

3. დისკუსია - ორი სამოქალაქო კამპანიის ანალიზი

3.1. Solidarność: სტრუქტურული თანხვედრა სისტემური შეზღუდვების პირობებში

Solidarność დაიბადა 1980 წელს, ავტორიტარულ სისტემაში, სადაც მმართველი პარტია სრულად აკონტროლებდა პოლიტიკურ ძალაუფლებასა და საჯარო საინფორმაციო სივრცეს (Touraine et al. 1983). დამოუკიდებელი ორგანიზაციების საქმიანობა იკრძალებოდა, ხოლო მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები სახელმწიფოს მკაცრი კონტროლის ქვეშ იყო.

ასეთ პირობებში სტრატეგიულ საყრდენად კათოლიკური ეკლესია იქცა: ტაძრები გამოიყენებოდა შეკრების უსაფრთხო სივრცეებად, სამრევლო ქსელები უზრუნველყოფდნენ ინფორმაციის გავრცელებას, ხოლო ინსტიტუციური ავტორიტეტი მოძრაობას საზოგადოებრივ ლეგიტიმაციას ანიჭებდა (Ost 2005). პარალელურად, საბჭოთა სამხედრო ინტერვენციის მუდმივი საფრთხე მოძრაობისგან მაღალ დისციპლინასა და სიფრთხილეს მოითხოვდა.

მოძრაობამ ჩამოაყალიბა დეცენტრალიზებული, თუმცა მკაცრად კოორდინირებული ქსელური სტრუქტურა: საწარმოთაშორის გაფიცვის კომიტეტებს გააჩნდათ მოქმედების ავტონომია, თუმცა მათ აერთიანებდათ საერთო სტრატეგიული მიზნები და შეთანხმებული საკომუნიკაციო პრინციპები (Arato 1981). „21 მოთხოვნა“ ოსტატურად აერთიანებდა სოციალურ-ეკონომიკურ საკითხებს (ხელფასები, სამუშაო პირობები) ფუნდამენტურ პოლიტიკურ და ღირებულებით მოთხოვნებთან (დამოუკიდებელი პროფკავშირები, გამოსატვის თავისუფლება,

ადამიანის ღირსება). ამ სტრატეგიამ შესაძლებელი გახდა მუშების, ინტელექტუალებისა და კათოლიკე აქტივისტების კონსოლიდაცია.

ოფიციალური მედიისგან იზოლირებულმა *Solidarność*-მა ალტერნატიულ გზას მიმართა და აქცენტი იატაკქვეშა გამოცემებსა და უშუალო კომუნიკაციაზე გადაიტანა. გავრცელების შეზღუდული მასშტაბის მიუხედავად, ამ მეთოდმა ინფორმაციისადმი მაღალი სანდოობა უზრუნველყო. ამასთან, მოძრაობა გაფიცვებს განიხილავდა არა ემოციურ, უკონტროლო პროტესტად, არამედ სტრატეგიულად მართვად და პოლიტიკური ზეწოლის ქმედით ბერკეტად.

ACAM-ის მოდელით *Solidarność*-ის ანალიზი მაღალ სტრუქტურულ თანხვედრას ავლენს: მოძრაობის ორგანიზაციული სტრუქტურა რეპრესიულ გარემოზე იყო მორგებული, კომუნიკაცია დაფარვის არეალის ნაცვლად სანდოობაზე აიგო, ხოლო მობილიზაციის დინამიკა შიდა რესურსებსა და გარე საფრთხეებს აბალანსებდა. 1981 წლის დეკემბერში სამხედრო მდგომარეობის შემოღებამ კი **ACAM-ის მოდელის** ანალიტიკურ ზღვარს წარმოაჩინა: შიდა კომპონენტების თანხვედრა კამპანიას არსებულ პირობებში ოპტიმალურად მოქმედების საშუალებას აძლევს, თუმცა იგი ვერ იცავს მას რადიკალური გარეგანი შოკებისგან.

3.2. Ogólnopolski Strajk Kobiet: ხილვადობა და ნაწილობრივი აცდენა

Ogólnopolski Strajk Kobiet სრულიად ახალ საინფორმაციო რეალობაში ფუნქციონირებდა, სადაც მთავარი დაბრკოლება არა ინფორმაციის ნაკლებობა, არამედ მისი სიჭარბე, ალგორითმული ფრაგმენტაცია და მწვავე საზოგადოებრივი პოლარიზაცია იყო. საკონსტიტუციო ტრიბუნალის 2020 წლის 22 ოქტომბრის გადაწყვეტილებამ აბორტის ფაქტობრივი აკრძალვის შესახებ კონფლიქტში ერთდროულად გამოკვეთა ღირებულებითი, ინსტიტუციური და პოლიტიკური განზომილებები.

ციფრულ პლატფორმებზე აგებულმა მოქნილმა კოორდინაციამ გააადვილა მასების ჩართვა, რამაც პროტესტი 400-ზე მეტ ქალაქში გავრცელა და სამკვირაში დაახლოებით 430,000 მონაწილე შემოიკრიბა (Graff & Korolczuk 2022). „წითელმა ელვამ“ ძლიერი ვიზუალური იდენტობა შექმნა, თუმცა ამ სიმბოლოს ფართო ინტერპრეტაციის გამო გაძნელდა პროტესტის მოთხოვნების ერთიანი სტრატეგიული მიზნის გარშემო კონსოლიდაცია.

სტრუქტურულმა მოქნილობამ ხელი შეუწყო სწრაფ ზრდას, თუმცა ფორმალური ინფრასტრუქტურისა და მართვის მკაფიო მოდელის არარსებობამ გაართულა ხალხის შენარჩუნება პროტესტის პიკის შემდეგ. როდესაც თემამ მე-

დიის ყურადღების ცენტრში აღვიღო დამო, მოძრაობისთვის რთული აღმოჩნდა საკმარისი ორგანიზაციული შესაძლებლობების განვითარება, რათა ეს მასობრივი ენერგია ხანგრძლივ პოლიტიკურ ცვლილებებად გადაეთარგმნა.

აღნიშნული შეფასება არ უარყოფს მოძრაობის ისტორიულ შედეგებს: 2016 წლის „შავმა პროტესტმა“ ხელი შეუწყო აბორტის თითქმის სრულად აკრძალვის შესახებ კანონპროექტის უკან გაწვევას (Kowalewski 2024), ხოლო 2020 წლის მოვლენები მოგვიანებით საერთაშორისო სამართლებრივ ბრძოლაში გადაიზარდა (Kubal 2023). ნაწილობრივმა აცდენამ თავი იჩინა უშუალოდ 2020 წლის პიკურ ფაზაში, როდესაც მობილიზაციის მასშტაბმა გადააჭარბა შიდა ორგანიზაციულ შესაძლებლობებს.

4. შედარებითი ანალიზი

ქვემოთ მოცემულ ცხრილში წარმოდგენილია კონფლიქტის ტიპოლოგია:

კონფლიქტის ტიპი	Solidarność	Ogólnopolski Strajk Kobiet
ინტერესებზე დაფუძნებული	ეკონომიკური მოთხოვნები: ხელფასები და სამუშაო პირობები.	მეორეხარისხოვანი; ჯანდაცვა-სა და მატერიალურ შედეგებთან დაკავშირებული საკითხები.
სტრუქტურული	დამოუკიდებელი პროფკავშირი და ძალაუფლების გადანაწილება.	ტრიბუნალის ლეგიტიმურობა, კანონის უზენაესობა და ინსტიტუციური კრიზისი.
ღირებულებებზე დაფუძნებული	სამოქალაქო თავისუფლება, ადამიანის ღირსება და სიმართლე.	არჩევანის თავისუფლება, ფემინისტური დღის წესრიგი და სეკულარიზმი.
ურთიერთობებზე დაფუძნებული	ეკლესია - საზოგადოებრივი ნდობისა და ლეგიტიმაციის საყრდენი.	ეკლესია - ინსტიტუციური უნდობლობისა და პროტესტის სამიზნე.
მონაცემებზე დაფუძნებული	არსებობდა, თუმცა არ წარმოადგენდა წამყვან ჩარჩოს.	სამედიცინო და სამართლებრივი ინფორმაცია რეპროდუქციულ ჯანმრთელობაზე.

ცხრილი 1: კონფლიქტის ტიპოლოგია და შემთხვევების შედარება

ორი შემთხვევის შედარება აჩვენებს, რომ გარემოებრივი შეზღუდვები ეპოქის ცვლილებასთან ერთად არ ქრება, არამედ იცვლის ფორმას: *Solidarność* ოპერირებდა ინფორმაციული დეფიციტისა და ცენზურის პირობებში, ხოლო *Strajk Kobiet* - ინფორმაციული სიჭარბისა და ალგორითმული ფრაგმენტაციის გარემოში. კათოლიკური ეკლესიის რადიკალურად საპირისპირო როლი ორ კამპანიაში ადასტურებს, რომ ერთი და იგივე ინსტიტუტი, კონფლიქტის სტრუქტურიდან გამომდინარე, შეიძლება მოქმედებდეს როგორც რესურსი ან როგორც ბარიერი. ამასთან, შემთხვევების განსხვავებული შედეგები მხოლოდ სტრუქტურული თანხვედრით ვერ აიხსნება და მათზე გავლენას ახდენდა პოლიტიკური რეჟიმი, ისტორიული პერიოდი და კონფლიქტის განსხვავებული გარემოც.

5. დასკვნა

ACAM-ის მიხედვით, კამპანიის ეფექტიანობას განსაზღვრავს არა ცალკეული ელემენტების ხილვადობა, არამედ მათ შორის არსებული სტრუქტურული ჰარმონია. მოდელი კამპანიის ზემოქმედების სამ დონეს გამოყოფს: ხალხის მობილიზაციას, საზოგადოებრივი დღის წესრიგის ფორმირებასა და ინსტიტუციურ ცვლილებას. *Strajk Kobiet*-ის მაგალითმა აჩვენა, რომ ხალხის მასობრივი გამოსვლა და თემის საყოველთაო განხილვა ავტომატურად ვერ უზრუნველყოფს საკანონმდებლო თუ პოლიტიკურ ცვლილებებს, თუ კამპანიას არ გააჩნია ამისთვის საჭირო ორგანიზაციული სტრუქტურა.

მოდელს აქვს გარკვეული შეზღუდვები: იგი ამ ეტაპზე ეყრდნობა ერთი ქვეყნის კონტექსტში ჩატარებულ შედარებით ანალიზს და ატარებს დიაგნოსტიკურ, და არა პროგნოზულ ხასიათს. მიუხედავად ამისა, ACAM მკვლევარებსა და პრაქტიკოსებს სთავაზობს მნიშვნელოვან ანალიტიკურ ჩარჩოს: კამპანიის შეფასებისას ცენტრალური კითხვა უნდა იყოს არა მხოლოდ „რამდენად ხმა-მაღალი ან მასშტაბური იყო კამპანია?“, არამედ „რამდენად შეთანხმებულად იმოქმედა მისმა კომპონენტებმა და რა მდგრადი შედეგი წარმოშვა ამ სტრუქტურულმა თანხვედრამ?“